

вено му обѣщаль да работи въ духътъ на казаното отъ него.

Завършилъ успѣшно визитата на мюдюринъ Янко Бѣлялияга, Стамболовъ любезно се раздѣлилъ съ него и прѣдвоенъ напусналъ конака и отишелъ въ метоха. Тамъ дѣдо духовникъ и Кабакчиевъ отдавна съ нетърпение го очаквали. Разказътъ на Стамболова за посѣщението на мюдюринъ, за водения разговоръ и за резултата отъ него приятно изненадали и двамата.

—Познавахъ, казалъ дѣдо духовникъ, мюдюринъ, като добъръ, честенъ и добродушенъ човѣкъ, считахъ го за приятель, но никога не съмъ се усмѣлявалъ да говоря съ него по народнитѣ ни работи, и за това